

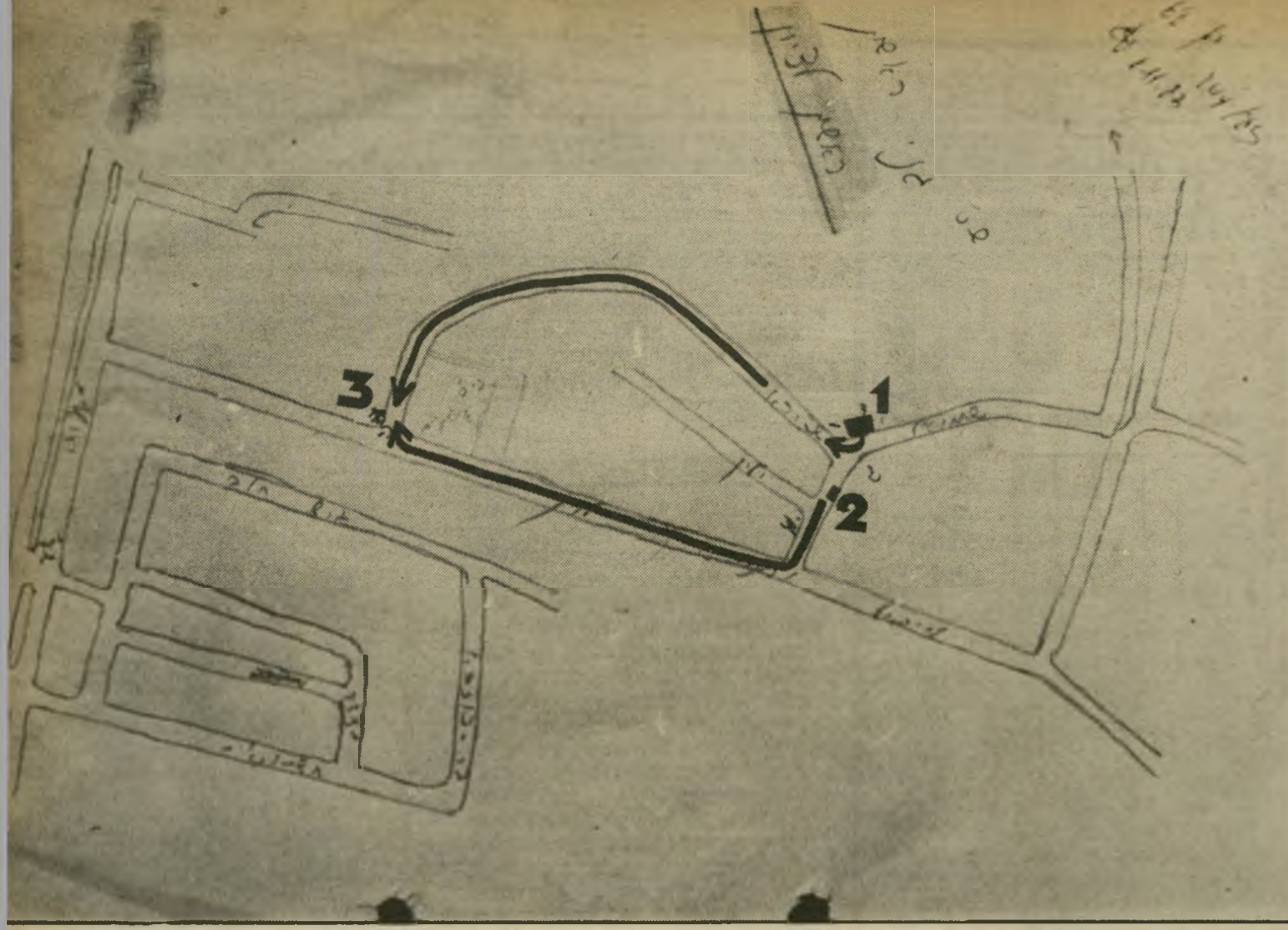
ושהפריעה לו לתפוס טרמפים. כיוון שהיה קרוב מאוד למכונת הבחין היטב כיושבים בה. הוא ראה כי הנגה היה אדם חבוש כובע צמר עם פונפון, ועל פניו זקן ארוכים. גבר נוסף שנכנס למכונת היה לכוש ביגדי עבודה, והיה לו שפם סיני משתלשל.

שכנה אחרת, מרים פרנטה, הבחינה גם היא במכונת הטרנזיט. היא הציצה בה בכעס, כיוון שחשבה כי המכונת מפריעה לה לתפוס טרמפ, ואמרה לעצמה - או שישע מהמקום ולא יפריע, או שיקח אותנו טרמפ. גם היא תיארה את האדם שישב במכונת.

תאורים אלה תואמים את התמונות הקיימות מאותו זמן, של אביטן ושל יעקב שמש. לשמש היה שפם סיני משתלשל, ולאביטן היה באותה תקופה זקן קצר.

ה-13 בדצמבר 1981 היה יום ראשון. רוני ניצן, שהיה מפקד בית המעצר ברמלה, ירד מביתו בשעה 7 בערך, והחל נוסע במכונת רנו הלבנה שלו לכיוון רחוב מיכאל לוי. בצומת היה עליו להאט, וכאשר עשה זאת, חסמה את דרכו מכונת טרנזיט בצבע תכלת. אדם ירד ממנה, נשמע קולות צעקה ואז נשמע צרור יריות. האדם חזר לטרנזיט והמכונת נעלמה מן המקום. אורחים ותלמידים מבית הספר אפי-קים הסמוך עצרו מכונת והעבירו את רוני ניצן הגוסס לבית החולים. הם גם הזעיקו את המישרה.

כשלושה חודשים אחרי הרצח, נעצר משה כהן בחשד כי השתתף בשוד קרן אור. החשד עלה מפני



שריא-לוי. הטרנזיט חסמה את מכונתו של ניצן, הרוצח ירד וירד בקורבן צרור מעוזי. אז נמלטה הטרנזיט למקום שבו חיכה לה עדי-המדינה. כהן, במכונת החילוץ. עדי-הראייה עמדו ברחוב שמואל ומכונת הטרנזיט הסתירה להם מכונות חולפות שעשויות היו לתו להם טרמפ. על כן זכרו העדים את המכונת ואת היושבים בתוכה

מוצג מישפטי
תרשים הסביבה שבה גר רוני ניצן, ושה גם עדי-הראייה ומכונת-הרצח. מכונתו של רוני ניצן, רנו 4 לבנה (תמונה למטה, מימין) יצאה ממקום החנייה שליד ביתו ברחוב שריא פינת שמואל. מכונת הטרנזיט (למטה, משמאל), שחיכתה לה בפניה מול רחוב ילון, מיהרה לנסוע לכיוון צומת



כחול והיה לו זקן קטן, שלא היה מחובר לפאות, ומישקפיים. הוא לבש מיכנס

כלי. המישרה הציגה לי עובדות שרק מי שהיה במיקרים ידע, והכנתי שזה משמש. לא היה לי כסף וביקשתי מעורך-הדין יפתח שישגי לי כסף מאורית ארביב. למחרת הוא בא, ואמר שהיא לקחת רגליים ועצרו אותה במטוס. (אורית נעצרה בנמל-תעופה בדרגורין כאשר עמדה להצטרף לאביטן שהתחבא בפאריס). זה היה הקש ששבר את גב הגמל, כי כלי אישור מהרצל היא לא היתה נוסעת, והיא היחה היחידה שנשארה בחוץ ויכלה לדאוג לכסף. הם התייחסו אלי כזילזול.

שתי שניות והכל נגמר

שעלה הרעיון לרצוח את רוני ניצן שאל הרצל איפה זה גנני



מבית-הסוהר. כאשר נברקו הקליעים שנורו והרגו את השומר אשורי, התברר "קלציוס" הוא כינויו של כהן

המניע לרצח: "שוחחנו על הסבל שסבלנו בבית-הסוהר מהסוהרים ומרוני ניצן בפרט... התנהגותו נגד אסירים... הוא עשה בהם חוקנים ומעשים מגונים וגם נהג להרביץ להם"

רגמ"ח מעל המיכנסיים שלו, כדי שיוכל לשרוף אותם אחרי הרצח, כי נשאר עליהם פיה מהירי. מרחנו מישהו כמו חולץ עץ החלונות של המכונת. מלבד החלון הקידמי, ונסענו לבית של רוני ניצן מוקדם בפקוק. אז הוצע שאני אשאן בסוסייתא שלי ואחכה להם. כשעה רבע הרלקתי את הסוסייתא ועשיתי סיבובים ברגל. בשעה 7 וארבעים חזר טראנזיט. הרצל הספיק להוריד את מיכנסי הרגמ"ח ואת המעיל ושם אותם בתיק. הם נכנסו לסוסייתא ונסענו לביתי. הם היו נרגשים וסיפרו שהגיעו לפינה בריוק כשנעצרה מכונת. של רוני ניצן. הרצל יצא, לחץ עץ ההרק, ותוך שתי שניות הכל נגמר. עד באן סיפורו של עדי-המדינה.

אם פליטה-הפה, שהעבירה אות לתוך מכונת הרצח, לא תשיפע עץ השופטים, יתכן כי זוהי הגירסא שתתקבל לבסוף בפסק-הדין. **אילנה אלון**

צהובה. נפגשנו כשעה שש בבוקר ככניסה לראשון. אמרתי לאשתי שתצא מהבית ושלא תחזור עד הערב, כי התכוונו לחזור לביתי, ולא רציתי שאשתי תדע. לשמש היה אז שפם סיני, מישקפי ראייה וכובע, לי ולהרצל היתה מסיכה של גטקס מקופלת על הראש. הרצל שכב על הכיסא האחורי עם העוזי, ואני הייתי במצב של שכיבה. לי היה אקדח בארטה כדי שאם יהיה מעצור כעוזי, נוכל להשתמש באקדח. נסענו למקום המארב, התברר כי לא נוח לשבת כך. זה לחץ על הרגליים של הרצל, החלטנו להחליף מקומות. נסענו לפורדס, אני עברתי אחורה והרצל קדימה. אבל כשחזרנו לבית ראינו שרוני ניצן כבר יצא. רחינו כשבוע. החלטנו להשיג פורד טראנזיט שהוא גדול ושאפשר לשבת בו בנוחיות ולצאת חופשי.

ביום הרצח הגעתי לרירתם בשעה 5 וחצי. שתינו קפה. הם השיגו פורד טראנזיט. הרצל לבש מעיל סטרנט

ראשון, ששם ניצן גר. למחרת נסענו לאתר את ביתו. בחמש בבוקר הגיעו שמש, הרצל ואורית. הצטרפתי אליהם והדרכתתי אותם לבית של רוני ניצן. הם ויהו מכונת רנו 4 עם אנטנה בגג, זו הייתה המכונת של רוני ניצן. הרצל ואני ירדנו ונכנסנו לחדר המדרגות. ראינו את שמו של רוני ניצן על תיבת-הדואר.

אני עשיתי תצפית על ביתו של רוני ניצן ארבע, חמש פעמים, כדי לברר מה הולך בוקר. גיליתי שבין 7 ל-7 וחצי ביום ראשון בבוקר, בטוח שהאוטו שם. עקבתי אחריו שניים שלושה ימי ראשון. להרצל היה עוזי וגיבשנו תוכנית לבוא אחרי המכונת של ניצן עד התמרור, לחסום אותו, לירות בו ואז לסגת. בחרנו גם דרך נסיגה.

סיפרנו לשמש. אורית לא היתה אמורה להשתתף ברצח. הרצל הראה לי תיק ג'ינס שבתוכו היה נשק, כפפות שחורות ומסיכות שהכין משרוולים של גטקס. הוא קשר אותם למעלה

למישרה כי הם תואמים קליעים שנמצאו על ידם בשוד הספורטוטו בראשון-לציון. שוד שבו כמעט וזהה משה כהן. בתחילה הכחיש כהן כל קשר למעשה. הוא היה אפילו מוכן לעמוד למבחן מכונת-אמת. הוא עמד במבחן והוכרז דובר-אמת. אולם מקץ שמונה ימים נשבר. הוא אמר לחוקרים: "אתם רוצים את שוד קרן אור? אני אתן לכם משהו הרבה יותר גדול." ואז ערך הסכם עם המדינה, הוגש נגדו כתב-אישום על שוד קרן אור ועל שוד הספורטוטו בראשון-לציון. הוכיח טח לו כי אם יעיד כמישפט רצח רוני ניצן ויספר את כל האמת, יוכה כביטול שני כתב-אישום אלה ובחסיונות מוחלטת על הרצח עצמו.

העיד משה כהן:
התברר לי כי הרצל אביטן ושמש נגרו בי והפלילו אותי. הם ביקשו שאביא את הנשק שלי לקרן אור, אמרתי להם שזה נשק מלוכלך, כי כבר השתמשנו בו בשוד הספורטוטו, אבל הם שיכנעו אותי שאי אפשר לזהות



ארביב
ילדה לאביטן בן ככלא. התינוק היה עם אמו זמן מה ואחר כך הועבר לסבתו. אורית קלטה את עד המ' דינה כשזה השתחרר מהכלא.